

EXPRES ZAGŁĘBIA

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI.

CENY OGŁOSZEŃ:

wiersz milimetry przed tekstem 50 groszy, w tekście 15 groszy, za tekstem 15 groszy, Drobne ogłoszenia po 5—10 groszy, za wyraz. Najmniej 1 zł

Wydawca: Helena Monsiorska.

Redaktor: Wiktor Monsiorski.

Prenumerata wynosi miesięcznie **zł. 1.50.**

Adres redakcji i administracji: Sosnowiec, Piłsudskiego 8. Telefon redakcji i administracji: 4-97, telefon mieszk. redakcji: 6-92, telefon drukarni: 84 Będzin.

Wyrok w sprawie Bartoszewicza?

Warszawa, 3 stycznia. Wobec niezwyklego wśród społeczeństwa zainteresowania, budzi mający zapasć wyrok przez 2 miesiące ciągnącej sprawę Bartoszewicza i 10-u oficerów kierownictwa garnizonu wojennej, oskarżonych już to o nadużycia na drodze skarbu, już o niedbalstwo służbowe — zdołaliśmy dowiedzieć, że wojskowy okręgowy w Warszawie ogłosił tajną naradę nad wyrokiem i obecnie opracowuje intensywnie sentencję wyroku, mającą wynosić wedle nowego ugrupowania zarzutów, ołanego zmianą kwalifikacji kilkadziesiąt arkuszy pisma.

Wyrok będzie ogłoszony prawdopodobnie w dniu 10 stycznia r. b. Wbrew mylnym wzmiankom niektórych organów prasy miejscowej, uzasadnienie wyroku zostanie ogłoszone później, z zaraz równocześnie z ogłoszeniem t. zw. tenoru wyroku. Jedynie pisemny wyrok w tej całości tj. z pisemnym motywowaniem, nastąpi później, mianowicie dopiero z końcem stycznia r. b.

Obowiązek sądu wojskowego.

Wojskowa ustawa postępowania karnego nakłada obowiązek ogłaszania wraz z sentencją wyroku zaraz z motywacją. Motywowanie to może się ograniczyć do kwestyj istotnych, które dopiero w piśmie wydaniu wyroku zostają

szerzej i dokładniej przedstawione.

Inaczej jest w ustawie postępowania karnego przed sądem powszechnym w b. Kongresówce, gdzie sąd ogłasza tylko sentencję wyroku, uzasadnienie zaś — po sporządzeniu ich na piśmie później, zwykle w dwa tygodnie po ogłoszeniu sentencji.

Ogłoszenie uzasadnienia wyroku zaraz i to ustnie, — sprawa oczywiście sądowi, a właściwie przewodniczącemu, wiele trudności i pracy nad ujęciem prawniczym i faktycznym sprawy.

Motywy wyroku w sprawie Bartoszewicza i innych będą wynosiły dużo więcej ponad 100 arkuszy pisma.

Złoży w nich przewodniczący ppłk. Orski nowy egzamin wysiłku, swych zdolności i ogromu włożonej pracy.

Prawo oskarżonych i prokuratora.

Oskarżeni od dnia ogłoszenia wyroku mają trzy dni czasu do zgłoszenia środków prawnych, których pisemnie uzasadnienie mogą wedle przyjętej praktyki i judykatury sądowej wojskowej wnieść później, po otrzymaniu wyroku na piśmie.

Prokuratora — a w danym wypadku znanego już czytelnikom z tej sprawy majora Rumińskiego — obowiązuje 3-dniowy termin do zgłoszenia środków prawnego i dalszy — 5-dniowy, do jego wypowiedzenia pisemnego — od daty ogłoszenia ustnie wyroku.

Przedwczesne wiadomości o likwidacji 80-ciu banków.

WARSZAWA, 3.1. (A.W.). Wiadomości o dokonanej już likwidacji 8 banków niemogących podnieść swego kapitału do 1 mil. zł. o tyle są przedwczesne, iż likwidacji nie przeprowadza ministerstwo skarbu w

drodze administracyjnej, lecz sąd, do którego ministerstwo skarbu zwraca się o likwidację. Dodać należy, że w liczbie 80 banków 30 posiada kapitał zakładowy niższy aniżeli jeden mil. zł.

Sir Herbert Samuel nie przybywa do Warszawy.

LONDYN, 3.1. (P. A. T.). Wobec wiadomości podanych przez niektóre dzienniki warszawskie o zamierzonym przybyciu do Warszawy Sir Herberta Samue-

la Agencja Reutersa została upoważniona do stwierdzenia, że Sir Herbert Samuel zaprzecza tym wiadomościom.

„Przyjazne“ stanowisko rządu litewskiego względem Polski.

MOSKWA, 3.1. (PAT.). Członek ludowego komisariatu spraw zagranicznych Rotstein wygłosił odczyt o sytuacji zagranicznej Związku Sowieckiego, podkreślając, że stosunki Rosji sowieckiej z Ameryką znac-

nie się oziębiły. Do najważniejszych wydarzeń bieżącego roku zaliczył on układ z Litwą, który jednak zdaniem Rotsteina stracił na znaczeniu z powodu przyjaznego stanowiska rządu litewskiego względem Polski.

Faszyści składają życzenia swojemu wodzowi.

RZYM, 2.1. (PAT.) Z okazji Nowego Roku dyrektorjat partii faszystowskiej udał się do Mussoliniego w celu złożenia mu życzeń. Po przemówieniu Turatiego wręczono Mussoliniemu księgę z napisami członków partii na rok 1927. Mussolini podziękował zebranym oraz powiedział między innymi: „Nowy rok będzie szczególnie interesujący. W roku ubiegłym tworzyło się państwo korporacyjne w ciągu zaś 1927 roku państwo to już zacznie funkcyj-

nować. Rozwijać się będzie w ten sposób ta gigantyczna próba zorganizowania włoskiego społeczeństwa na podstawach zupełnie innych od tych jakie istnieją gdzieś indziej. Jestem przekonany, że próba ta wypadnie szczęśliwie. Powiedźcie swoim towarzyszom partyjnym w całych Włoszech, że tak jak zawsze wymagać od nich będę braterskiej solidarności oraz surowej i świadomej dyscypliny“.

Katastrofalna powódź.

SINGAPORE, 3.1. (PAT.) Los większości miast na półwyspie malajskim nawiedzony ostatnio powodzią jest dotychczas nieznaną. Jednak według relacji specjalnego wysłannika tubylca, który odbył

drogę z prowincji Pahany na pniu drzewa przebywając przestrzeń 18 mil ang. Najważniejsza z prowincji Pahany został zalany okrąg kopalni cyny. Europejczycy schronili się na wierzchołki drzew.

Dochody państwowego monopolu spirytusowego.

WARSZAWA 3.1. Plan finansowy państwowego monopolu spirytusowego na rok 1926 został całkowicie wykonany. W okresie rocznym monopol przekazał Ministerstwu skarbu 242.300 tys. zamiast prelimino-

wanych 233.380.000 zł. Monopol wypłacił związkowi samorządowemu całkowity podatek komunalny, oraz uiszczył podatek wojewódzki łącznie z zaległościami r. 1925.

Posiedzenie Rady Ministrów.

WARSZAWA, 3.1. (PAT.). O godz. 12-ej w południe odbyło się posiedzenie Rady Ministrów pod przewodnictwem Marszałka Piłsudskiego. Przedmiotem obrad były sprawy budżetowe.

Losowanie 5 pr. premjowej pożyczki dolarowej serji II.

Wczoraj o godz. 10-tej zrana w mniejszej sali konferencyjnej Ministerstwa Skarbu odbyło się losowanie wygranych 5 proc. premjowej pożyczki dolarowej. Wygrane padły 8.000 dolarów, Nr. 597.328, 3.000 dolarów, Nr. 268.166, 1.000 dolarów, Nr. 729.156, 714.655, 143.616, 393.773 634.553.

Potajemna gorzelnia.

KRAKÓW, 2.1. (PAT.). Władze kontroli skarbowej krakowskiego urzędu akcyz i monopolu wykryły w mieszkaniu Abrahama Grinberga przy ulicy Paulińskiej gorzelnię, prowadzoną na szeroką skalę. Aparaty i maszyny skonfiskowano. Aresztowano trzy osoby, których nazwiska trzymane są w tajemnicy ze względu na toczące się śledztwo.

Karjera gubernatora Kłajpedy.

KRÓLEWIEC, 3.1. (PAT.). Były gubernator Kłajpedy Budryn Połoniński został mianowany szefem departamentu policji politycznej.

3 komuniści skazani na karę śmierci.

KOWNO, 3.1. (A.W.). Sąd wojenny skazał w dzień N. Roku 3 komunistów pod zarzutem brania udziału w przygotowaniach do przewrotu komunistycznego na Litwie na karę śmierci.

Dżuma na stepach Mongolji.

MOSKWA, 2.1. (A.W.). Według doniesień z Irkucka, na stepach Mongolji wybuchła dżuma, która rozszerzyła się z szaloną szybkością. Wszystkie dotychczas we wypadki skończyły się śmiertelnie. Rząd wysłał w okolice Irkucka na wieść zaraz, specjalną ekspedycję lekarzy do walki z epidemią.

Dalszy ciąg depesz na stronie czwartej.

Śladach podkopu do skarbcza banku dyskontowego

aresztowanie dwu dostawców i dwu nabywców tlenu do topienia pancerzy skarbcza.

z tlenem kupili inżynier górniczy i technik budowlany.

Warszawa, 3 stycznia.

Władze śledcze, po wykończeniu pracy, zdołały uchwycić pierwszy rąbek tacy w sprawie podkopu do skarbcza banku dyskontowego.

Wczoraj aresztowano dwu właścicieli jednego z w handlowo-technicznych, którzy sprzedali na dni przed wykryciem podkopu cztery butle tlenu młodym mężczyznom. Właściciele tej firmy wiedzieli, że butle znalezione w skarbcu bankowym pozostają z ich firmy, nie zamierzali jednak o tem mówić śledczym. Badanie

zatrzymanych doprowadziło do aresztowania nabywców tlenu.

Nie są to bezpośredni sprawcy włamania, tem niemniej jednak obaj odegrali wybitną rolę przy budowie tunelu. Jeden z nich jest inżynierem górniczym, drugi technikiem budowlanym.

Nazwiska aresztowanych trzymane są narazie w ścisłej tajemnicy.

Spodziewać się należy, iż w ciągu najbliższych tygodni aresztowany będzie główny aranżer precyzyjnego podkopu.

Nareszcie...

Ustawa prasowa, wydana przez prezydenta Rzplitej na zasadzie udzielonych mu pełnomocnictw i dziś już cofnięta, narobiła tyle wrzawy, że aż uszy puchły!

Obecnie prasa wszystkich odcieni podnosi okrzyki protestu przeciwko nowej ustawie prasowej, która ma być wydana również na zasadzie pełnomocnictw, udzielonych prezydentowi Rzplitej przez ciała ustawodawcze, a która ma grozić „przestępcom” prasowym karami, nie stosowanymi dotychczas nawet przez najeźdźców.

Oczywiście krzyczą na twogę dziennikarze młodzi, nie obznajmieni ze sposobami i środkami, jakimi się posługują pisarze doświadczeni w chwili jakiegokolwiek skrepowania wolności słowa.

Starzy redaktorzy, którzy pamiętają czasy cenzury rosyjskiej i kary, nakładane przez kacyków carskich za przestępstwa prasowe, niewiele sobie robią z zapowiadanych represji.

Mówi się: „było nie było”, albo „koza nie dla psów” i robi się i pisze to, co sumienie każe, bez względu na mniej lub więcej przyjemne konsekwencje.

Redakcja „Expresu Zagłębia” nie zwracała na to wszystko uwagi i dziś nawet nie poruszałaby tej sprawy, gdyby nie chęć dodania odwagi swym kolegom, których krzyki tworzyli dowodzą braku wyrobienia życiowego i — po-

wiedzmy otwarcie — tchórzostwa.

Dziennikarstwo to walka, a dziennikarze to żołnierze, walczący za prawdę i za ideę. Nie sztuka walczyć, gdy się wie, że bije się i zabija bezkarnie. Walka taka, powiedziałbym, niewiele ma wspólnego z rycerskością.

To też namnożyło się w dziennikarstwie „redaktorów”, którzy rozdają ciosy na prawo i na lewo, bez wytchnienia, znęcając się nad bezbronnymi przeciwnikami aż do siódmego potu.

Wali się w Piłsudskiego, wali się w prezydentów Rzplitej, pluje się na rząd i na ministrów, obdziera się ze czci i wiary spokojnych i Bogu ducha winnych obywateli i po wylaniu nie kubła, ale całej beczki pomyj na kogokolwiek, kto się okazał nie-sympatycznym dla redakcji lub utrzymującej ją partii, woła się z patosem, podpierając boki pięściami:

— Patrzcie, oto, co my potrafimy!

Obecnie będzie trochę inaczej.

Obecnie będzie walka prawdziwa z której przeciwnik dziennikarza może wyjść obryzany błotem, ale dziennikarz ryzykować musi swą kieszenią i wolnością.

Świat dziennikarski oczyści się nieco od tych rycerzy pióra co to strzelali bezkarnie i z za płotu.

Z tej choćby racji zadowoloniem powitany zapowiadana ustawa prasowa.

Delegacja lokatorów u ministra sprawiedliwości.

P. minister Meysztowicz przyrzeka rozpatrzyć postulaty lokatorów.

Warszawa, 2 stycznia.

Z postulatów, wysuniętych przez zrzeszenie lokatorów, rząd uwzględnił dotychczas tylko jeden, a mianowicie rozporządzeniem prezydenta Rzeczypospolitej przedłużył do 30 czerwca 1927 przepis noweli do ustawy o ochronie lokatorów, głoścący, że mieszkania jednopokojowe nie podlegają podwyżkom komornego.

Uważając, że w okresie obecnego kryzysu konieczne są również szersze i ogólniejsze ulgi dla lokatorów sublokatorów zrzeszenie lokatorów m. st. Warszawy i powiatu warszawskiego postanowiło prowadzić nadal podjętą akcję i ponownie interwenjować u rządu.

W ubiegły piątek delegacja stowarzyszenia, złożona z p.p. Elgrada, Momen-towicza, inż. Zeitmana, Zachczyńskiego, adw. Łukaszczyka i red. Wołko-

wicza, udała się do ministra sprawiedliwości, p. Meysztowicza, któremu przedstawiła obszerny memoriał, motywujący konieczność ponownego znowelizowania, rozporządzeniem Rzeczypospolitej, ustawy o ochronie lokatorów.

Delegacja zwróciła szczególnie uwagę, że przepis o wstrzymaniu podwyżek komornego powinien być również rozciągnięty na mieszkania dwu i trzypokojowe, zajmowane przeważnie przez inteligencję pracującą, rzemieślników i drobnych handlarzy, a także — na lokale, zajmowane przez drobne przedsiębiorstwa.

Wielki nacisk położyła również delegacja na te punkty memoriału, które domagają się wstrzymania eksmisji podczas miesięcy zimowych.

Dłuższą wymianę zdań wywołał wniosek delegacji, aby długi za komorne były traktowane jako zobowią-

zania prywatne i — nie powodowały eksmisji.

Minister Meysztowicz w przeszło półgodzinnej rozmowie z delegacją interesował się bardzo szczegółowo wysuniętymi przez delegację postulatami i oświadczył, że natychmiast po Nowym Roku postulaty te szczegółowo rozpatrzy i w miarę możliwości będzie je popierał. Wniosek o traktowanie długów za komorne, jako zwyczajnych zobowiązań prywatnych, p. minister uważa jednak w momencie obecnym za trudny do przeprowadzenia; byłby

natomiast skłonny do zmiany ustawy w tym duchu, że dopiero nieuiszczenie trzech z rzędu rat komornianych upoważnia do eksmisji.

Delegacja w końcu zwróciła jeszcze uwagę na praktykowany u nas w sądach zwyczaj nieprzyjmowania nawet przed wyrokiem od lokatora pieniędzy w sądzie i prosiła, by p. minister wpłynął na to, by sądy w zakresie spraw lokatorskich działały w kierunku łagodzenia sporów między gospodarzami a lokatorami.

Potworna zbrodnia macochy.

Karmiła pasierbicę stalowymi sztyfcikami, chcąc spowodować śmierć dziewczynki.

Walenty Czekalski, mieszkaniec wsi Dzieciół, pow. częstochowskiego, owdowiawszy przed dwoma laty, w rok po śmierci żony ponownie wszedł w związek małżeński.

Pierwsza żona Czekalskiego umarła przy porodzie, wydawszy na świat córeczkę. Temu to dziecku przypadła w udziale „opieka” macochy.

Jaką była ta „opieka” świadczy najjaskrawiej potworny fakt, który przed paru dniami ujawniony został przez ojca dziewczynki, dzięki pomocy lekarza.

Drużona Czekalskiego z nienawiścią odnosiła się do małej swej pasierbicy. Nie mogła bowiem pogodzić się z faktem, że kiedyś część zagrody meżowskiej dziewczynce przypadnie w udziale.

I wpadła na potworny pomysł zgładzenia ze świata dziewczynki.

Czyniła to w sposób, budzący najwyższą odrazę.

Ni mniej, ni więcej, tylko systematycznie torturowała

dziecko, przymuszając je do połknięcia stalowych sztyftów, używanych przez szewców do przybijania obcasów.

Nie domyślając się niczego, Czekalski dziwił się, że dziecko straciło apetyt, płakało, do-stawało wymiotów, źle spało i wreszcie zaczęło pluć krwią.

Zaniepokojony ojciec — mimo protestów żony, — wezwał lekarza.

Dopiero teraz okazało się, kto był sprawcą niewysłowionych cierpień dziewczynki.

Zabrano dziecko do szpitala i przez prześwietlenie skonstruowano w jego żołądku kilkanaście sztyftów stalowych długości do 1 i pół cm.

Na skutek powyższego sprawy oddano w ręce policji, która przeprowadziła energiczne śledztwo.

Zbrodniarkę poddano badaniu. Przyznała się do potwornych praktyk, motywując je chęcią pozbycia się pasierbicy, by jej samej przypadł po mężu majątek.

Rabin z Montrealu chce być królem Labradoru

Przed sędziowskim trybunałem rady koronnej angielskiej od pewnego czasu toczy się ineresujący proces między rządem kanadyjskim a rządem Nowej Ziemi o własność znacznej części terytorjum Labradoru. Obecnie ten proces doznał nagle już bardzo sensacyjnej komplikacji.

Czcigodny Izaak de la Penho, rabin Montrealu, najwyższy zwierzchnik bogatych tamtejszych gmin izraelitów hiszpańskich i portugalskich wystąpił z żądaniem przyznania mu całego terytorjum Labradoru. I trybunał londyński musiał uznać, że przedziwna pretensja rabina należy jednak wziąć pod uwagę. Rabin powołał się na dokument, którego autentyczność trzeba było uznać za niewątpliwą. Jest to istotnie akt darowizny całego Labradoru na rzecz jednego z jego przodków podpisany ręką króla Wilhelma III. Rzecz działa się w XVII stuleciu. Bogaty kupiec z Amsterdamu Józef de la Penho w czasie katastrofy morskiej ocalał wówczas życie królowi i jego otczeniu.

Sam przy tej sposobności ryzykował życie własne. Król, zaznaczając, że pragnie taki heroizm przedstawić rasy izraelskiej odpowiednio „dla zachęty” wynagrodzić, ofiarował Józefowi de la Penho i je-

go potomstwu „na władanie” po wieczne czasy” ziemię Labradoru. De la Penho z XVII stulecia choć miał tyle odwagi aby narażać swe życie, powodowany kultem dla głów koronowanych, nie posiadał już jej jednak w tym stopniu, aby ryzykować przedostawanie się do Labradoru, który był wówczas dla przeciętnego zjadacza chleba ziemią prosto niedostępną. Darowizny jednak nie odrzucił i akt jej zachował. Dokument przechowywany był od tego czasu w rodzinie de la Penhów tylko jako zaszczytna pamiątka, aż dopiero obecny proces ujawniający fakt sporności w tytułach posiadania Labradoru nastreczył rabinowi z Montrealu myśl praktycznego wykorzystania zasługi i heroizmu jego przodka.

Teraz Labrador jest ziemią już najzupełniej dostępną choć dla jego ludność stanowią nadal tylko eskimesi i czerwono-skórzy. Jest krajem dziesięć razy większym, niż Anglja, bogatym w lasy, ryby i minerały. Liczy 15 tysięcy mieszkańców.

Rabin de la Penho w razie, gdyby mu przyznano Labrador, proklamowałby w tym kraju monarchję pod swoim własnym berłem, będąc gotowym uznać się za dziedzicznego wasyla ko- y angielskiej.

„Jestwestrowa redu w teatrze miejskim”.

Tegoroczna redu artystyczna, urządzona staraniem zrzeszenia artystów Z. A. S. P. w teatrze miejskim odbyła się niezmiernie miło. Niewielu, lecz dobrze towarzyszyło, bawiło się dosłownie do białego rana. Ostatnie pary tańczących zeszły z sali około 8. Dzielnie spisywała się kiestra wojskowa z Beda. Dekoracja sali efektowna i artystyczna, zwłaszcza doskonała karykatura „pana Snarskiego” w tajemniczych, ciekawych komitetu organizacyjnym komunikował mi, że zrzeszenie artystów zawierza w sobę dn. 8 b. m. urządzić bal maskowy. Doskonale. Nie omiemy tłumnie przybyć. Dośnały nastrój na zabawie westrowej i... doskonalą by urządzony przez p. Rosikowłasciciela „Tracadero”, zwalając słusznie przypuszczenie i w środę będzie mi również przyjemnie i wesoło spędzić wieczór w teatrze miejskim.

Kronika KALENDARZYK

Styczeń	Dziś Tytusa
4	Jutro Telesfora
Wtorek	Wschód słońca 7
	Zachód „ 3

Osobiste. Dowiadujemy się źródła wiarygodnego, że stanowisko starosty w jednym z powiatów wojew. łuckiego ma być mianowany p. Czesław Jankowski, dotychczasowy rektor oddziału sosnowieckiego dla handlu i przemysłu.

Budżet na rok 1927. Opiniowany przez wydział finansowy projekt preliminarza budżetowego na rok 1927 opiewał ogólną sumę zł. 2.209.337. P szczególne pozycje wynoszą: oświata zł. 630.752; kultura i sztuka zł. 57.710; zdrowie publiczne zł. 481.866; opieka społeczna zł. 530.874; bezpieczeństwo publiczne zł. 209.823; spłata długów zł. 298.312. Projekt ten przedłożono Zarządowi miasta do rozpatrzenia i w najbliższych dniach wejdzie pod obrady Zarządu miasta, komiteckich i plenum Rady.

„Mieszkanie i miasto.” Komitet składający się z przedstawicieli miast i sejmiku wiatowego, rozesłał do zwłków i innych instytucji społecznych zawiadomienie, w dniu 9 b. m., w sali „Tracadero” w Sosnowcu, odbędzie się otwarcie wystawy „Mieszkanie i miasto”.

Z prasy miejscowej. Dawany od pół roku przedm. Piłsudskiego tygodnik „Ster Zagłębia” przestaje chodzić z d. 1 stycznia, o redakcja zawiadamia czytelników w numerze pożądanym.

Wszechświatowa adresowa. Dowiadujemy się, że firma Rischard Reitzel z Hamburgu w imieniu światowej księgi adresowej, która wyjdzie w Londynie „Kelly's Directory of Manufacturers and Co.” zwróciła się do stratu m. Sosnowca z prośbą o podanie adresów firm przemysłowych i handlowych w Sosnowcu, których adresy zamieszczone będą w księdze bezpłatnie.

Kino-teatr
„Udziałowy”
Sosnowiec.

Od piątku 31-go grudnia do wtorku 4-go stycznia 1927 r.
Niespodzianka Noworoczna! Najpiękniejsze arcydzieło! Niespodzianka Noworoczna!
KURJER CARSKI
fenomenalny dramat w 10 potężnych aktach, w roli głównej wirtuoz okranu I. MOŻŻUCHIN i czarująca jego partnerka N. Kowenko. :: UWAGA: Bilety ulgowe za kuponami nie ważne

KINO
„CORSO”
BĘDZIN.

Dziś ostatni dzień!
tryskająca szampańskim humorem wymienita farsa dancigowa p. t.
Tancerz mojej żony
10 aktów oszołamiącego wiru tanecznego.
W rolach głównych: Marja Cerda, Willi Fritsch, Wiktor Varkonji.

Dziś ostatni dzień!
Nał program! Na scenie!
Znakomita para komików
DUO EWER
z repertuarem noworocznym

Z życia harcerek. Staraniem koła opieki przy 27 dziewczynie harcerskiej przy państwowej średniej szkole zawodowej żeńskiej w Sosnowcu została urządzona szopka ruchoma, która będzie odwiedzać poszczególne drużyny w Sosnowcu i okolicy. Dochód z szopki przeznaczony zostanie na kolonje letnie dla niezamożnych uczennic. Protektorat nad powyższą imprezą objęły pp.: Stachulska i Kobylińska.

Zwolnienia i przyjęcia. W ostatnim tygodniu przyjętych zostało do pracy 179 osób, przez następujące zakłady przemysłowe: Tow. „Saturn” w Czeladzi 15, Tow. „Hr. Renard” w Sosnowcu 8, Warszawskie Tow. w Niemcach 3, huta Staszic w Sosnowcu 7, fabryka H. Dietla w Sosnowcu 29, Huta Bankowa w Dąbrowie 32, Ząbkowicka fabryka szkła 5, przedsiębiorstwo Przybylski w Sosnowcu 27, Cementownia Łazy 3, Cementownia „Wysoka” 2, Bracia Klajn w Dąbrowie 20, Fabr. Fitzer i Gamper w Dąbrowie 4, kop. „Triumvirat” w Krzykawie 24. Zwolniono natomiast 46 osób, a mianowicie: huta „Staszic” 2, fabr. H. Dietla 7, kop. „Hrabia Renard” 4, przedsiębiorstwo Przybylski 21, Fabr. Fitzer i Gamper w Dąbrowie 7, Grodzieckie Tow. w Grodźcu 2, kop. „Triumvirat” w Krzykawie 3 osoby.

Wzrost kosztów utrzymania. Na posiedzeniu komisji statystycznej w sosnowieckim inspektoracie pracy ustalono, iż w grudniu 1926 roku w Zagłębiu Dąbrowskim wzrost kosztów utrzymania w porównaniu do listopada 1926 roku, o 1,36 procent. Na zwykłe wpłynęło przedewszystkiem podrośnięcie mięsa, ziemniaków, chleba i maki.

Z karty żałobnej. W dn. 31 grudnia o godz. 6 wieczorem zmarł niespodziewanie s. p. Henryk Trenner, obywatel m. Będzina i czynny członek wszystkich niemal instytucji społecznych i dobroczynnych miejscowych. Zaczynając charakter i nadzwyczaj pogodnie usposobienie s. p. Trennera jednali dlań serca wszystkich, z którymi się bliżej stykał. Wyrazem żalu, jaki zbudziła niespodziewana śmierć s. p. Trennera, był pogrzeb wczorajszy, w którym wzięły udział liczne rzesze ludności Będzina i okolicy.

Dotkniętę bolesnym ciosem rodzinie zmarłego przesyłamy serdeczne wyrazy współczucia.

Sprzedaż „Il. Ku Jera Czerwonego”. Wydawca „Polonii” pos. Korfanty zaprzecza kategorycznie, jakoby miał zamiar sprzedać swe wydawnictwo. Donosi natomiast, że właściciel „Kurjera Krakowskiego” p. Marjan Dąbrowski znajduje się w kłopotach finansowych i rozpoczął rokowania z adwokatem Rapaportem w sprawie sprzedaży mu swego dziennika.

Ceny monopolki w detalu. Ceny wódki monopolowej czystej z d. 1 stycznia są następu-

jące: mocy 40 proc. 1 litr zł. 5.45, pół litra 2.80, ćwierć litra zł. 1.45; mocy 45 proc. litr — 6 zł., trzy ćwierci litra — 4.53, pół litra — 3.05, ćwierć litra — 1.60; wyborowa monopolka mocy 45 proc. za litr zł. 6.90, pół litra zł. 3.50, ćwierć litra zł. 1.80.

Małe światła. Mieszkańcy Będzina uskarżają się na słabe oświetlenie ulicy Małachowskiego, która przecież należy do ulic najtuchliwszych i przynajmniej. Ustawienie kilku lamp elektrycznych nie będzie połączone z wielkim kosztem, a zyska na tym wygląd miasta, nie mówiąc już o wygodzie mieszkańców.

Spokojne miasto. Z prawdziwą przyjemnością musimy zaznaczyć, że Będzin, należy zaliczyć do wyjątkowo spokojnych miast. Dowodem wielkiego spokoju i umiejętnego spędzenia świąt i nowego roku przez mieszkańców Będzina są kroniki policyjne, które nienotują żadnych wypadków, zaślubień, nieszczęść i t. p.

Ciekawy urzędnik skarbowy. Jeden z urzędników urzędu akcyzowego w Sosnowcu przybył do cukrowni warszawskiej w noc sylwestrową w celu obliczenia butelek napojów wyskokowych. Gorliwy funkcjonariusz skarbowy zasługiwałby na nagrodę w postaci medalu z buraka, gdyby gorliwość jego podyktowana była pobudkami czystymi. W danym wypadku chodziło jednak nie o czystą, lecz podobno o koniak...

Głośne „Zacisze”. Stano-wczo restauracja „Zacisze” powinna zmienić nazwę. Niedawno jeden z gospodarzy pobił

talerzem swego kolegę, a teraz znów p. Franciszkowi Krawczykowski, Sosnowiec, Staszica 33 zginęło tam palto wartości 190 złotych.

Pokłosie sylwestrowe. Podczas ubiegłych dwóch dni świąt policja spisała 10 protokółów za pijaństwo i 6 za handel w święta.

Krwawe chrzciny. Jak karnawał — to karnawał. W myśl tej zasady p. Gonszczyński Wiktor, zam. w Sosnowcu, ul. Wysoka 9 w przystępie dobrego humoru przebił nożem swego kuma na chrzcinach 19-letniego Wincentego Stepienia, Sosnowiec, ul. Wysoka 9.

Napad na policjanta. Edmund Tyt z 21-go pułku wojsk łączności w Krakowie usiłował odbić poster. Julianowi Nowakowi prowadzonego do komisarjatu zwolennika „Etylu”, p. Nowak nie stchórzył, odprawił pijanego do komisarjatu, a szeregowca Tytza do Dow. garnizonu.

Noworoczne życzenia. Do mieszkania p. Idy Bemowej, 3-go Maja 30 zakradli się w Nowy Rok jacyś złodzieje, prawdopodobnie z zamiarem złożenia życzeń. Nie zastawszy właścicielki, obrażeni — skradli biżuterję wartości 150 zł.

Spłoszeni.. W ubiegłą sobotę w nocy, do zakładu mechanicznego p. K. Tymoszuka w Sosnowcu, zakradli się złodzieje po wyłamaniu kraty okiennej. Przypuszczając należy, że nieznani rabusie zostali spłoszeni, ponieważ z zakładu nic nie wyniesiono.

Ohydne morderstwo

w suterynie schroniska dla paralityków w Częstochowie.

W ubiegły piątek jedna z sióstr schroniska dla paralityków przy ul. Wieluńskiej powiadomiła policję o zamordowaniu w tajemniczych okolicznościach 75 letn. starca Aleksandra Strzeleckiego, popularnego niegdyś właściciela fabryki kafi w Częstochowie.

Zamożny ongi fabrykant kafi po utracie majątku znalazł na starość przytułek w schronisku św. Antoniego przy ul. Wieluńskiej. Nie chcąc jednakże korzystać z filantropijnej pomocy, starzec ten wyjechał na zarząd schroniska pozwolenie na urządzenie sobie w dwóch frontowych suterynach warsztatów ceramicznych, gdzie wyrabiał i wypalał doniczki do kwiatów, zarabiając w ten sposób na własne utrzymanie.

Gdy w czwartek wieczorem Strzelecki nie przyszedł na nocleg do schroniska a drzwi suteryny zamknięte były od zewnątrz na kłódkę, siostry sądziły, że może Strzelecki udał się na nocleg do rodziny na miasto, ale gdy nie powrócił do

schroniska i w piątek rano zaniepokojone siostry kazały kłódkę oderwać. I oto po wejściu do mrocznego podziemia przedstawił się wchodzącym zgrozłą przejmujący widok!

W pierwszej suterynie pod piecem do wypalania doniczek leżał w pozycji skurczonej trup starca z twarzą odwróconą do podłogi. Ślady krwi z tyłu głowy świadczyły o dokonaniu ohydnego morderstwa.

Natychmiast o wypadku tym powiadomiono policję.

Przybyli na miejsce wypadku kom. Kręzel sądzi, że zbrodnia popełniona została w celach rabunkowych, o czym świadczą porozrzucane pieniądze w kwocie kilku złotych. Gdy Strzelecki niósł glinę na warsztat został uderzony z tyłu głowy dużym drewnianym młotem, służącym do rozbijania gliny i upadł oszołomiony pod warsztat. W tym czasie morderca dokonał rewizji ubrania i szufladek w warsztacie, poczem zbiegł, zamykając drzwi od zewnątrz na kłódkę.

W szponach miłości i śmierci

Dwa zabójstwa i samobójstwo.

Uroczyste święto Nowego Roku upamiętniło się w Żyrardowie szeregiem tragicznych wypadków, które wstrząsnęły do głębi całem miastem i okolicą.

Gdy młody 23-letni technik Henryk Wolniewicz zabił wystrzałem z rewolweru swą narzeczoną 19-letnią Józefę Zambrzycką, poczem sam odebrał sobie życie — równocześnie w innej części miasta przodownik szkoły policyjnej strzałami z rewolweru położył trupem narzeczoną swą Józefę Oskierę.

Henryk Wolniewicz syn majstra tkackiego, wróciwszy niedawno z wojska, zaczął czynić przygotowania do zaślubin młodej, kochanej oddawna i nad podziw urodzivej wyrobnicy Józefy Zambrzyckiej. Ojciec Wolniewicza nie dał sobie jednak ani wspomnieć o tem małżeństwie. Uważał on Zambrzycką za nieodpowiadającą ani majątkiem, ani też pozycją społeczną jego synowi, który zresztą był już technikiem. Rozmowy na ten temat często doprowadzały do ostrych utarczek między ojcem i synem.

Podobna scena rozegrała się i w Nowy Rok w południe. Po burzliwej rozmowie z ojcem Henryk Wolniewicz koło g. 3 po poł. wzburzony i zrozpaczony wybiegł z domu (przy ul. Średniej) i poszedł do narzeczonej, inieszającej wraz z matką przy ul. Brackiej. Matki nie było w domu. Narzeczeni rozmawiali ze sobą zaledwie kilka minut. Treści tej rozmowy nikt już nie zna. Zabrali jej tajemnicę ze sobą.

W toku ostatniej rozmowy Wolniewicz dobył nagle rewol-

weru i jednym strzałem położył trupem swą ukochaną. Po tym strasliwym czynie Wolniewicz wrócił do domu i oświadczył ojcu, że właśnie przed chwilą zabił Zambrzycką, za chwilę zaś odbierze życie sobie.

Lecz ojciec widocznie zlekceważył wyznania syna. Nagle z drugiego pokoju rozległy się trzy szybko po sobie następujące strzały. Domownicy wpadli do pokoju. Było już zapóźno. Młody Wolniewicz wyl się już, zalany krwią, na podłodze. Wezwano natychmiast lekarza, przewieziono go do miejscowego szpitala, gdzie wczoraj o g. 10 rano zakończył życie.

Równocześnie niemal inna tragedia rozegrała się na zabawie noworocznej u siostry narzeczonej przodownika policji w Żyrardowie, Antoniego Czurewicza.

W czasie zabawy wynikła sprzeczka między Czurewiczem a jednym z gości, przyczem Czurewicz zareagował jakimś brutalnym słowem. Narzeczoną jego 20-letnią Józefą Oskierą skarciła go za to w sposób również ostry. Wtedy Czurewicz dobył z pasa rewolweru i nieoczekiwanie dał trzy strzały do niej. Oskiera ruciła na podłogę, zalana krwią.

Ranną przywieziono do szpitala, gdzie wczoraj o g. 7 wieczorem skonała.

Czurewicza aresztowano. Dodać należy, że Czurewicz żył z Oskierą już od dłuższego czasu, a w najbliższych tygodniach miał się odbyć ich ślub, do czego były już poczynione pewne przygotowania.

Szkielety żywych ludzi.

Niesamowita sugestia na tle religijnem.

Tajemniczy obłęd całej rodziny.

We wsi Gryżliny, pow. lubawskiego, zdarzył się zwykły wypadek masowego obłędu religijnego. Od kilku dni zauważano, że rodzina Ziltzów, składająca się z ojca, matki, czterech córek w wieku 24, 20, 17 i 16 lat oraz dwóch w wieku 14 i 12 lat, przestała zajmować się gospodarstwem i nie opuszczała domu. Kiedy zaniepokojeni sąsiedzi weszli do mieszkania Ziltzów, oczom ich przedstawił się porażający widok: cała rodzina leżała nago w łóżkach modląc się i wołając „Mein Gott, mein Gott!” Ponieważ Ziltzowie oddawna nie jedli, stali się podobni do szkieletów. Wyneźniali, wychudli, leżeli na podartej poscieli, wśród piór, które za każdym poruszeniem uletywały z poszarpanych pierzyn. Niemniej okropne sceny w stajni: trzy sztuki bydła leżały zdechłe z głodu, reszta kasała się wzajemnie.

Zawezwani lekarze polecieli przewieźć rodzinę Ziltzów do szpitala. Chłopców, najmniej dotkniętych obłędem, pozostawiono w domu, resztę zaś umieszczono w szpitalach w Lubawie i Nowym Mieście. W chwili, kiedy usiłowano nsunąć ich z mieszkania, Ziltzowie

chwycili się za ręce i trzymając się kurczowo, nie chcieli się rozłączyć, przyczem krzykali w niebogłosy, powtarzając modlitwę. Musiano ich rozłączyć siłą.

Przyczyna tego obłędu jest dotychczas nieustalona. Jest to w każdym razie najbardziej niesamowity wypadek jaki zdarzył się na tle zboczeń religijnych. Sugestia czy obłęd? Chwilowe zamroczenie umysłu czy trwały obłęd pod wpływem, jakichś nieznanych przyczyn?

Pewne światło na źródło tego gwałtownego losu Ziltzów rzuca fakt, że 17-letnia Alma bawiła przez trzy tygodnie u jakieś znachorki w Tarpnie. Wcześniej zaczęła ujawniać zbliżenia umysłowe i przypisywać sobie moc czynienia cudów.

Odwiedzała chorych i liczyła wsiach i obiecywała, że przywróci im zdrowie.

Być może, że rodzina uległa sugestijnemu wpływowi błakanej, lub też zażyła lekarstwa, które wywołały zaburzenia w ośrodkach centralnych.

Policja czyni wszelkie siłki, aby wyjaśnić zagadkę tragedii Ziltzów.

Czy jesteś członkiem L. O. P. P.?

Ucieczka przyszłej gwiazdy filmowej do... Otwocka.

Czternastoletnia Halinka Ł., zamieszkująca przy rodzicach w Warszawie, od dłuższego czasu merzyła o karierze filmowej.

Po głowie dziecka poczęły snuć się najrozsławniejsze projekty. Ekran, karjera, sława zagranicą. Był to szczyt marzeń dziewczynki.

W końcu Halinka postanowiła dopiąć celu i przy pomocy dwóch nieznanych dotąd młodzieńców opuścić dom rodzicielski, udając się w świat po laury.

W dzień Nowego Roku, kiedy przebrzmiały sylwestrowe

echa jazzbandów i zmęczone rzesze legły w głębokim śnie — Halinka spakowała swą garderobę, zabierając biżuterję oraz 120 zł. gotówką i opuściła dom rodzicielski.

Zaalarmowano policję, a w kilka godzin dowiedziano się, że Halinka rzekomo znajduje się w Otwocku, dokąd musiała przybyć samochodem do Zbigniewa G., b. urzędnika kolejowego, mechanika tamtejszego kina.

Dlaczego podróż Halinki zaganięć skończyła się na Otwocku, jeszcze nie ustalono.

Wyrodney syn udusił matkę-staruszkę.

Spokojne ongi Pomorze od pewnego czasu daje kronice kryminalnej cały szereg mniej lub więcej zbrodniczych wypadków.

Ostatnio zdarzył się jednak fakt wstrząsający zbrodni matkobójstwa fakt, którego ohydą przewyższa wszystko, co można sobie wyobrazić.

Oto w miejscowości Brochowo od lat 40 zamieszkiwała rodzina Głowackich, ludzi średnio zamożnych, osiadłych na roli, a zajmujących się dodatkowo handlem.

Stary Głowacki jednak przed 20 laty zmarł, pozostawiając wdowę z dziewięciorgiem dzieci, bo córką i ośmioma synami, których wychowała nigungiem. Dzieciaki nie mając nad sobą silnej ręki ojcowskiej chadzali w samopas, płatając najpierw niby niewinne figle, a potem popełniając drobne wykroczenia, wreszcie jako młodzieńcy nieraz dopuszczając się przestępstw.

Od lyczka do rzemyczka to coraz dalej, moralnie spadli coraz niżej, wreszcie podczas wojny sześciu starszych Głowackich zaciągnięto się doeregów; co powinno było oblić na nich uspołeczniająco, wpłynęło jednak w kierunku wprost przeciwnym. Wróci z wojska jeszcze gorzej demoralizowani. Narazie każdy z nich kradł w okolicy na swój sposób i rachunek, potem zawiązali niejako spółkę z graniczną odpowiedzialnością, której bandyckim poczynaniom przewodził najstarszy braci Michał.

W roku inwazji bolszewickiej ich miała już ustaszką reputację, a po unormowaniu się stosunków członkowie jej trafili na ławę oskarżonych, a potem do więzienia, w którym jeszcze sześciu braci Głowackich pozostaje dotychczas na pokucie.

Najmłodszy z rodzeństwa

Głowackich, Leon symulując obłąkanie pomimo dłuższego pobytu na obserwacji, zdołał wprowadzić w błąd lekarzy i mimo ogólnej opinii przeciwnej został przez sądy od odpowiedzialności zwolniony.

Teraz jednak po pewnym czasie uspokojenia znów w nim wybuchły zbrodnicze instynkty. Zaczął stałe napastować staruszkę matkę żądaniem pieniędzy na wódkę i hulanki. Dochodziło nieraz iście do goyowskich scen, kiedy mu rodzicielka datku odmawiała. Znęcał się on nad nią do tego stopnia, że sąsiedzi przybiegali napomoc nieszczęśliwej kobiecie, grożąc wezwaniem policji. Nie czynili tego jedynie na prośby katowanej, której macierzyńska miłość do syna nie pozwalała na ten pająprostry akt samoobronny.

Zemściło się to jednak na niej srodze. Wyrodek nie dawno wróciwszy do domu z jakiejś pijatyki, wszczął z matką awanturę, w rezultacie której, kiedy ponownie wybiegł z mieszkania na miasto jak szalony, a ciekawemu losu kobiety sąsiedzi weszli do izby, oczom ich przedstawił się straszny widok: Nieszczęsna wisiała na haku wbitym w ścianę, a szyję jej oplatywał zaciśnięty zwój drutu. Ciało nie było jeszcze zastygłe, ale wszelki ratunek był już spóźniony.

Na wszczęty niezwłocznie alarm policja rozpoczęła poszukiwania i ujęła matkobójcę, racząc się trunkami w probierni. Aresztowany, narazie udawał zupełną nieświadomość strasznego czynu, wreszcie zbrodni się nie zaparł, wyzyskując znów swe dawne sposoby podawania się za obłąkanego.

Został też oddany pod obserwację lekarską.

Fakt ohydny matkobójstwa uczynił w całej okolicy wstrząsające wrażenie.

Nowy spis komunistyczny w Bulgarii.

W BULGARII, 21. (A.W.) Posła z Sofji o wykryciu spisku komunistycznego o aresztowaniu licznych przywódców i członków zw. komunistycznych. Spisek miał na celu w dniu

Bożego Narodzenia dokonać zamachu zbrojnego na rząd i spowodować przewrót. Pisma bułgarskie podają bliższe szczegóły o zamierzonym zamachu.

Co myśli Mussolini o starych kawalerach?

RZYM. (AW) 21. „Gazetta Ufficiale” publikuje treść nowego rozporządzenia rządu o podatkach od kawalerów. Pismo zamieszcza równocześnie oświadczenie Mussoliniego, w którym ten podkreśla z całym naciskiem, obowiązek moralny kawalerów wobec społeczeństwa wstępowania w związki małżeńskie. Zdaniem Mussoliniego, starzy kawalerzy otrzymują od państwa społeczeństwa szereg świadczeń nic wzajemian nie dając. Mussolini przyrównuje starych kawalerów do uschłych gałęzi na pniu zdrowego drzewa, które

należy obciąć. To też Mussolini — jak się wyraził — nakłada na kawalerów od 25 roku życia do 65 roku, tak ciężkie podatki, żeby ich przekonać, że o wiele będzie poszukiwanie sobie towarzyszyki życia.

Wpływy z podatków od kawalerów będą wpływały do specjalnego narodowego funduszu, który zostanie obrócony w pierwszej linii na premje dla zawierających małżeństwa w niższych warstwach społecznych, w drugiej na wspieranie zakładów dla wychowania sierot.

„Szczęściarz“.

LONDYN, 31. (A.W.) Jak donosi „Daily Chronicle”, na linii kolejowej Great-Western wypadł z nocnego pociągu jeden z podróżnych. Pasażer stracił przytomność i przeleżał między szynami 31 godzin. W międzyczasie przejechało nad nim 70 pociągów osobowych i towarowych, przy czym leżący między szynami nie poniósł żadnego szwanku.

Zaludnienie miast Unji Sowieckiej.

MOSKWA, (AW) 31. Przeprowadzony obecnie wszechzwiązkowy spis ludności wykazał, iż największym miastem Unji Sowieckiej jest Moskwa, licząca 1,950,000 mieszkańców. Leningrad zajmuje drugie miejsce 1,600,000. Na Ukrainie na pierwszym miejscu stoi Kijów 490,000, tuż za nim idzie Charków 480,000, i Odessa 478,000 mieszkańców.

KRAJOWA WYTWÓRNIĄ GAŚNIC

WARSZAWA „MINIMAX” NOWY ŚWIAT 6.

Na okręgi Kielce, Tomaszów, Piotrków, Radomsko, Częstochowa, Zawiercie, Opoczno, Końskie, Ostrowiec i in.

Przedstawiciel: LEON ANCELOWICZ

Tomaszów Maz., pl. Kościuszki 16, m. 31, tel. 3.

Pani w kapeluszu, biedaczka, czy bosa, Kupują w Sosnowcu wędliny u Kossa. Choć dzisiaj są bardzo dokuczliwe czasy, Jednak smaczne u Kossa szynki i kielbasy.

Skład wędlin
JÓZEF KOSS

Sosnowiec, Warszawska 14. Tel. 2-27.

WINA, WÓDKI, LIKIERY,

artykuły spożywcze i kolonjalne

najtaniej kupisz
w sklepie

E. ZIELEŃCA

SOSNOWIEC, ul. Modrzejowska 30 Hale „Rozwoju”.

Telef. 6-20.

—:—: Telef. 6-20.

CUKIERNIA i WYTWÓRNIĄ ROMAN NEY

Kościelna 1.
Tel. 5-10.

Sosnowiec,

Wspólna 4.
Tel. 8-88.

Poleca znane i bezkonkurencyjne wyroby cukiernicze oraz przyjmuje zamówienia w zakres cukrow. wchodzące.

Hurtownikom specjalny rabat.

Wódki, wina, miody
Bakalje, Pirniki oraz
wszelkie delikatesy poleca

R. WOŁSKI

SOSNOWIEC,

Modrzejowska 1.

Tel. 5-75.

Tel. 5-75.

CUKIERNIA

A.K. PEUCKER

SOSNOWIEC,

Modrzejowska 1, tel. 39

POLECA:

Czekolade, Cukry, Bomboniery wykwinne. Ozdoby choinkowe, Pierniki Wedla, Fuchsa, Wróblewskiego, i Weeseego, Herbatniki, Ciastka, Torty, Strucle i t. p.

PRZYJMUJE SIĘ
ZAMÓWIENIA ŚWIĄTECZNE NA TORTY,
CIASTA i PIECZYWO.

Orkiestrę

w mniejszym lub większym komplecie, łącznie z jazz-bandem na bale, wieczorki, rauty i t. p. należy zamawiać wcześniej u **kapelmistrza Dymowskiego**, Sosnowiec, Piłsudskiego 35, a od godz. 6 wieczorem w kinie „Oaza”.

Ogłaszajcie się
w „Expresie
Zagłębia”.

Drobne ogłoszenia.

Do interesu pewnego poszukuje się inteligentnego mężczyzny z kapitałem 2 do 3 tys. zł. Posada w biurze zapewniona. Oferty pod „Pewny interes” przysłać do „Expresu Zagłębia” w Sosnowcu.

Odamy przedstawicielstwo „Expresu Zagłębia” na Dąbrowę i Zawiercie. Zgłaszać się do administracji „Expresu” Sosnowiec, Piłsudskiego 8.

Zgubiono kartę demobilizacyjną, wydaną przez P.K.U. Sosnowiec na imię Michała Migi, którą się unieważnia.

Kucharka-gospodyni z dobrymi świadectwami i poleceniami potrzebna od 1-go stycznia. Wiadomość Małachowskiego 15, doktorowa Kosibowicz.